

Ana Blandiana

VSAKO Vsako potovanje
 POTOVANJE je vprašanje,
 vsak prihod — seve
 odgovor ti pove.
 Pečka je vprašujoče padla v tla —
 pod grudo odgovor je našla.
 Enako
 sprejemajo starci na znanje
 odgovor na svoje veliko vprašanje —
 pos'ednje potovanje.
 Le meni moj sen je uganka,
 kako — samo jaz ne vem.

ZGODOVINA Zdavnaj že so moji predniki drevesa,
 po njih so mi svojci vsi plodovi v domovini.
 Jim polje kri v atomih? Sokovi mojega telesa?
 Tisočletja že smo eno v veliki družini.

Zdavnaj že sem plod na zemskih tleh,
 zdavnaj v korenine zrasle so stopinje moje,
 kostanjevi so listi mi okras v laseh,
 veselim se vetra, kadar z njimi si zapoje.

Rastem v črni hrast. Za žejo korenin
 postajam sok, če kdaj jih suša prizadene.
 Kar tod med svoje legam in zaspim,
 ves svet postal je vrt krog mene.

Zdavnaj že odšli so z njive mrtvih rodovi
 mojih dedov, v življenjski sli veliki,
 v bolj rodne kraje. S svojimi plodovi
 so posorodili me z mučeniki.

Ana Blandiana: Rojena 25. 3. 1942. Izdala je zbirke pesmi: Prva oseba množine, 1964; Ranljiva peta, 1967; Tretja skrivnost, 1969; Kakovost priče, 1970, 1972; Petdeset pesmi, 1970; Oktober, november, december, 1973; Poezije, 1974; Pišem, pišeš, piše, 1976. Prejela nagrado Zveze pisateljev, 1969; nagrado Akademije, 1973.